

VRŠOVICKÝ

6/2021

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

LETNÍ SCÉNA
HEROLDOVY
SADY, PRAHA 10

Nekašleme na kulturu!
22. 06. — 15. 07. 2021

Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená.

Ž 46,2

Milé sestry a bratři, před nějakou dobou jsem dostala

od naší Adélky (rozuměj Frýdlové) knížku *Proměň svůj strach* Cesta k nové chuti do života od Anselma Grüna, benediktinského mnicha a autora mnoha dalších knih. Trochu žertem jsem jí řekla, že mi nemohla dát v dnešní covidové době lepší čtení. Ale pozor, zde jde samozřejmě o strach z jiných věcí, třeba o naše vztahy, nebo že nejsme dost dobří anebo o strach z budoucnosti a podobně. Pro zajímavost ocituji kousek z doslovu. „Anselm Grün se ve své knize opírá o bibli, která nám ukazuje lidské cesty plné moudrosti, jak se strachem naložit. Ježíš věděl o lidských obavách. Dokázal s lidmi jednat tak, že ztratili strach, že poznali Boží dobrotu a milosrdenství. Ježíšovo zacházení se strachem nás zve, abychom stejně přívětivě a milosrdně nahlíželi na své strachy. Pak budou naše strachy našimi přáteli, kteří nás provází, kteří nás odkazují na podstatné a chrání nás přede vším, čím se často přetěžujeme. Uprostřed strachu můžeme vždy slyšet hojivá, povzbudivá a osvobozující Ježíšova slova: „Neboj se!“ Jeden exegeta spočítal, že spojení „Neboj se!“ se v bibli objevuje 365x. To je pro mne krásná představa: v každém dni máme Boží příslib, že nás zbaví strachu. Bible však počítá i s tím, že nás strach může každý den přepadnout. Je to tedy ka-

ždodenní téma: pohlížet na strach a zároveň ho v pohledu na Ježíše Krista a v důvěře v povzbudivé Boží slovo proměňovat.“

Dá se tedy říci, že v konečném výsledku byla knížka pro mne i ostatní čtenáře dobrou přípravou před strachem z pandemie a všeho, co s ní souvisí. Vráťím se proto na chvíli ke stále čerstvým zkušenostem a emocím v době covidové, i když jsme je zažili každý trochu jinak. Jak víte, ten prevít si zasedl především na starší lidi, takže když začal rádit nejdřív v Číně, pak v Itálii a šířil se dál, odevšud zněla hrozivá čísla o dalších nakažených a zemřelých. To už začali být mnozí lidé nervózní a pociťovali strach, že se dostane až k nám, což opravdu netrvalo dlouho a do Čech dorazila jeho první vlna. Byla to doba, kdy člověk obzvlášť vroucně svěřoval vše do rukou Hospodina a modlil se za jeho pomoc a ochranu svých blízkých, ale také za všechny lidi v naší zemi i po celém světě. Prosil také za ty, kdo rozhodují o osudu naší země, aby rozhodovali moudře a povolali na pomoc správné odborníky, kteří by uměli pandemii zvládnout. A také abychom si uchovali klidnou mysl. Nastala povinná izolace. Nevím, jak se v těchto chvílích chovají muži, ale my ženy většinou začneme telefonovat na všechny strany a zjišťovat, jestli jsou všichni přátelé a známí v pořádku. Reakce byly různé, někdo měl strach, jiný mírnou paniku, další stres nebo depresi. Přesto jsme se snažili jeden druhého uklidňovat a hledat pomoc hlavně v duchovní podpoře na internetu a v televizi. Mám kolem sebe malý okruh křesťanských žen z různých církví a samozřejmě i nevěřících přítelkyň, ale v té době jsem si uvědomovala, jakou má křesťan

dokončení na str. 9

PROSBA ZA SEDM DARŮ DUCHA SVATÉHO

Když se projevujeme pošetilostí, uč nás pravé moudrosti.

Když podléháme lehkomyšlnosti, daruj nám rozumnost a prozíravost vyhnout se zlému.

Když se nás zmocňuje pocit bezradnosti, dej nám dar rady a schopnosti si i v těžké situaci s tvou pomocí poradit.

Když prožíváme svoji slabost a bezmocnost, obdař nás novou silou k dobru.

Když se nám nedostávají tvůrčí myšlenky a upadáme do stereotypu, dej nám dar umění, inspirace a tvořivosti.

Když se soustřeďujeme na povrchní a vnější projevy v církvi, dej nám dar hluboké a opravdové vnitřní zbožnosti.

Když se vytrácí úcta a respekt, dej nám okusit z daru pravé bázně před tebou, v níž si uvědomujeme tvoji nezměrnou velikost, svrchovanou slávu, ale především tvoji nekonečnou lásku.

Amen

NEDĚLE V ČERVNU

II. neděle po svatém Duchu

6. června 2021

Hospodin je světlo mé a moje spása, koho bych se bál? Hospodin je záštita mého života, z koho bych měl strach? Protivníci, moji nepřátelé, sami klopýtli a padli. (Žalm 27,1–2)

První čtení: Genesis 3,8–15

Druhé čtení: 2. Korintským 4,13–5,1

Evangelium: Marek 3,20–35

IV. neděle po svatém Duchu

20. června 2021

Hospodin je síla svého lidu, spásná záštita svého Pomazaného. Zachraň svůj lid a žehnej dědictví svému, buď mu pastýřem navěky! (Žalm 27,8–9)

První čtení: Jób 38,1–11

Druhé čtení: 2. Korintským 6,1–13

Evangelium: Marek 4,35–41

Patriarchy Karla Farského

sobota 12. června 2021

Dám vám pastýře podle svého srdce a ti vás budou pást obezřetně a prozíravě.

(Jeremjáš 3,15)

První čtení: Přísloví 3,1–7

Druhé čtení: 1. Korintským 3,9–11

Evangelium: Lukáš 6,20–23

V. neděle po svatém Duchu

27. června 2021

Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně. Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí. (Žalm 47,1–2)

První čtení: Pláč 3,24–33

Druhé čtení: 2. Korintským 8,7–15

Evangelium: Marek 5,21–43

III. neděle po svatém Duchu

13. června 2021

Hospodine, slyš můj hlas, když volám. Neodvrhuj mě a neopouštěj, Bože, moje spaso. (Žalm 27,7.9)

První čtení: Ezechiel 17,22–24

Druhé čtení: 2. Korintským 5,6–10.14–17

Evangelium: Marek 4,26–34

Iz 6, 1-8

Ř 8, 12-18

ev. Jn 3, 1-17

S NIKODÉMEM

„Nebuďte nikomu nic dlužni, než abyste se navzájem milovali,“ nabádá apoštol Pavel křesťany v Římě. Nerozumím tomu tak, že by apoštol Pavel zapovídal křesťanům účast na úvěrovém hospodaření. To by bylo povrchní vnímání poměrně složité strukturovaného textu. Apoštolská výzva k bezdlužnosti je řečena v určitém kontextu, ve kterém se řeší otázka placení daní: daň komu daň, clo komu clo, a hned následuje výzva: „nebuďte nikomu nic dlužni.“ Vplývá mi z toho, že apoštol akceptuje skutečnost, že jako křesťané jsme zasazeni do řady struktur jak společenských, tak ekonomických, a že není naším úkolem z těchto struktur za každou cenu vystupovat, stavět se mimo ně, nebo se cítit jim nadřazený. To je ostatně častý apoštolům motiv, který rozvíjí na celém řadě míst ve svých listech: křesťan svoji víru neosvědčuje vytržením, ale naopak zasazením, vnitřní proměnou toho v čem a jak žije, nikoliv, že tyto struktury opustí a povýší se nad ně. Jsi otrok, říká, apoštol, zůstaň otrokem, jsi svobodný, uvědom si, jak je tvoje svoboda limitována. Někdy bývá Pavlovi, a vůbec křesťanům prvního století, vytýkáno, že byli málo radikální, že proměnu, ke které je dovedla víra v Krista, nebyli ochotni přetavit do celospolečenského konsensu, ve kterém by například aktivně vystupovali a brali se za práva otroků, utlačovaných, minorit, žen, a tak dále, můžeme si lehce dosadit cokoli, co dnes vidíme jako zjevnou nespravedlnost, čekající i po dvou

tisíci letech křesťanství na vyrovnání. Namísto toho nabádá apoštol k mírnosti, která má být známa všem lidem, k placení daní, k modlitbám za panovníky, dokonce i takové, kteří nejsou podle našich představ. Přesto, že Pavel není hlasatelem radikální celospolečenské změny přicházející s křesťanstvím, je radikální v požadavcích na jednotlivce, kteří přijali Krista. Ano, nikomu nic nedlužte, pokud to je ve vašich silách a možnostech, tedy hospodařte odpovědně a s rozvahou, chtělo by se říct moderní terminologií: „s péčí řádného hospodáře,“ ale uvědomte si, že tváří v tvář Bohu jste permanentními dlužníky, protože jsou tady důležitější věci, nežli jak nám vycházejí finance a daňová povinnost. Ten samý apoštol říká, dokonce těm samým příjemcům jeho zvěsti: křesťanům v Římě: „A tak, bratří, jsme dlužni, ale ne sami sobě, abychom museli žít podle své vůle. Nepřijali jste Ducha otroctví, abyste opět propadli strachu, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!“ Jestli má být křesťanství v něčem výjimečné, jedinečné a nesrovnatelné s jinými náboženskými či společenskými systémy, pak právě v pocitu nezasloužené milosti, která se na člověka valí jako dravý proud. V naší víře nemá zbyť ani kousíček samospravedlnosti, a že se jí jako křesťané tak často držíme a opájíme, všemi těmi řečmi o tom, jak nikomu nic nedlužíme, jak jsme spravedliví, zbožní a ukáznění. O sebeuspokojování duchovních potřeb - zbožné onanii

na svatých místech, hovoří Ježíš ve známém podobenství o farizeovi a celníkovi. Kolik křesťanů chodí do chrámů nikoliv proto, aby našli odvahu pohlédnout do očí vlastnímu selhání a nedostatečnosti, a nechali se zaplavit proudem Boží milosti, ve kterém prožijí, že všechno, co v životě mají je dar, a místo toho zůstávají na povrchu laciné zbožnosti, která je nijak neproměňuje. Toho se týká i obsah rozhovoru farizea Nikodéma s Ježíšem pod rouškou tmy. Nikodém nechce riskovat svou pověst, nejde za Ježíšem v záři poledního slunce, aby ho každý viděl a mohl si ho s ním spojit. Jde za ním v přítmí, potají, tak, aby nikoho nedráždil. Nijak ho tím nesnižují, i tak to byl na člena židovské velerady, kterým Nikodém byl, úctyhodný výkon. Má o Ježíše zájem – na rozdíl od jiných, kteří k němu nechodí ani tehdy, když jsou stranou pohledů. Farizeus Nikodém je nám příkladem, jak může víra v Krista postupně od základu proměnit život člověka, i tehdy, nebo právě tehdy, když už tento člověk cele vězí v nějakých zaběhnutých strukturách. Tak tomu bylo u Nikodéma. Byl farizeus, vážený učitel Zákona, ale nechal se Kristem oslovit, přikradl se za ním v noci, a nakonec své noční setkání s Živým přetavil v denní setkání s tím samým Živým, který byl mrtvý – byl pohřben, a byl vzkříšen třetího dne. Neboť je to právě farizeus Nikodém, kterého Jan evangelista zmiňuje mezi těmi, kteří požádali Piláta o vydání Ježíšova mrtvého těla k pohřbení. To už vyžadovalo notnou dávku odvahy a odhodlání. Tady už Nikodém nejedná v utajení, konspiraci, ale tak, že všechno sází na jednu kartu – na Krista, který mu o sobě v nočním rozhovoru řekl, že každý, kdo v něho věří,

má život věčný. Proto ta Nikodémova víra v tato slova musela být zprubována jeho pohledem na Ježíšovo mrtvé tělo sejmuté z kříže. Mohl mít Nikodém větší důkaz toho, jak tragicky se Učitel, kterého kdysi v noci navštívil, mýlil? Vždyť v tu chvíli byl před ním ten, který hovořil o věčném životě, mrtvý. Co bylo příčinou té radikální Nikodémovy proměny? Jsem přesvědčen, že Kristův Duch z Otce i Syna vycházející. Ten dokázal pohnout s Nikodémem od noci ke dni, a od smrti do života. Ten samý Duch, který nás usvědčuje z toho, jak moc se mýlíme pokaždé, když pomyslíme na to, jak nikomu nic nedlužíme, jak jsme spravedliví, kolik máme zásluh na blahu druhých. „Přijali jste Ducha synovství,“ říká apoštol Pavel křesťanům do Říma, „Ducha, v němž voláme k Bohu Abba, Otče!“ Moc se mi líbí ten něžný překlad aramejského Abba – nikoliv Otče, jak překládají ekumeničtí, ale Tatínku. To Duch nás přivádí do jiného stavu, podobně, jako se mu to podařilo s dívkou Marií, může se mu to podařit i s námi, zatvrzelými dlužníky, kteří tak rádi vypočítávají všechna nastřádaná aktiva. Ten jiný stav je změněným stavem vědomí, ve kterém přijímáme Ježíšem darované synovství a s ním i všechnu nezaslouženou milost, kterou nám tím u našeho Tatínka otevírá: otevřený účet na věčnost.

Amen

Kázání 30. 5. 2021 v Husově sboru ve Vršovcích ve Svátek Boží Trojice

PROGRAM NA ČERVEN

6.6.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
13.6.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D Frýdl, káže O. Nováček
19.6.	sobota	10 hod.	volební sněm	Husův sbor Dejvice
20.6.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
22.6.	úterý	20 hod.	Slavnostní zahájení Letní scény Heroldovy sady, Praha 10	úvodní slovo David Frýdl
25.6.	pátek	17 hod.	schůze rady starších	sákristie
27.6.	neděle	10 hod.	bohoslužba a výroční shromáždění náboženské obce	kostel

Farní kancelář má otevřeno vždy v **pondělí od 9 do 12 a od 13 do 17 hodin, dále v úterý od 13 do 17 hodin a ve středu od 9 do 12 a od 13 do 18 hodin. a ve středu od 13 do 18 hodin.**

Bohoslužby probíhají dle aktuální epidemiologické situace, informace jsou zveřejňovány na webu www.husuvsbor.cz. V případě potřeby duchovní služby kontaktujte bratra faráře Davida Frýdla.

KONTAKT

Moskevská 34/967
101 00 Praha 10-Vršovice
e-mail: info@husuvsbor.cz
www.husuvsbor.cz
e-mail faráře: david.frydl@gmail.com
271724317 (Farní kancelář)

731100059 mobil faráře

Vršovické divadlo MANA
Centrum MANA, zapsaný spolek
produkce: Tobiáš Frýdl, tel. 778001097
www.vrsovickedivadlo.cz
e-mail: produkce@vrsovickedivadlo.cz

Prodej vstupenek před začátkem představení na pokladně divadla.

O POŽEHNÁNÍ II. DÍL

V Lukášově evangeliu (Lk 1,42) si navzájem žehnají ženy, když Maria navštívila svou sestřenicí Alžbětu. Alžběta žehná Marii a ta požehnaná ve zpěvu Magnificat předává Boží požehnání dál. Žehnat znamená chválit Boha za všechno, co nám učinil. On je zdrojem veškerého požehnání, proto k požehnání patří chvála toho, jenž je naším Stvořitelem, Vykupitelem a Spasitelem. V Lukášově evangeliu je také příběh požehnání starce Simeona, když Marie s Josefem přinesli dítě do chrámu (Lk 2,28n). Když dítě dospělo v muže - Ježíš z Nazareta, žehnal ostatním dětem, bral je do náruče a vkládal na ně ruce. Apoštol Pavel v Listě Efezským na začátku listu (Ef 1,3n) chápe osvobozující a spásné jednání v Ježíši Kristu jako žehnání. V Ježíši jsme dostali darem vykoupení, osvobození z otroctví hříchu. V křesťanské tradici se rozvinuly četné formy žehnání. Žehnáme se křížem, svěcenou vodou nebo slovy. Známe dvě různá žehnací gesta: vztažení nebo vkládání rukou.

- Znamením kříže se ujišťuji, že mne Bůh miluje. Stále znovu si připomínám, že jsem Bohem požehnaný. V syrské církvi je jedna modlitba spojená se znamením kříže "Ve jménu Otce, který mne vymyslel a stvořil, i Syna, který sestoupil do mého lidství, i Ducha svatého, který z nepravého činí pravé".
- Svěcená voda nám připomíná okamžik stvoření. Na počátku se Duch Boží vznášel nad vodami (Gen 1,1). Kněz často žehná tím způsobem, že lidi nebo předměty zkropí svěcenou vodou. Při svatbě se žehnají snubní prsteny, žehnají se předměty - křížek, růženec, svíce, na svátek svatého Jana evangelisty žehnání vína, žehnání svíce o svátku Uvedení Páně do chrámu, žehnání pokrmů na Boží hod velikonoční. U vchodu do kostela je kropenka se svěcenou vodou - připomenutí křtu.
- V křesťanské tradici se požehnání vždycky váže na slova - dobrořečení. Díky slovům může Boží požehnání proniknout do lidského srdce, dávají posilu, povzbuzení a naději.
- Vkládání rukou je silné gesto, zprostředkování skutečnosti, že sám Bůh vložil svou ruku na člověka, že je pod jeho ochranou a v bezpečí.
- Vztažení rukou - slavnostní požehnání v závěru eucharistie.

ŽEHNACÍ OBYČEJE SPOJENÉ SE SVÁTKY

V průběhu církevního roku existuje řada různých žehnání

- žehnání adventního věnce - ve čtyřech svících má do všech oblastí našeho života zazářit světlo vtělení. Zelené snítky nám mají připomínat nepomíjející život, který nám Bůh daroval vtělením svého Syna
- požehnání svatojanského vína v den svátku evangelisty Jana, víno posiluje lásku, která je Božím darem, víno obveseluje srdce člověka
- tříkrálové žehnání domu o slavnosti Zjevení Páně, požehnání má ukázat člověku, že v jeho domě (bytě) s ním přebývá sám Bůh. Znamení křídou K+M+B "Chris-

- tus mansionem benedicat" - "Ať Kristus požehná tomuto domu" jako pečet' svatoblažejské požehnání - v den jeho svátku 3. února zahrnuje nejen naše krční potíže, ale celé naše tělo, prosíme o zdraví a spásu
- na Popeleční středu se po evangeliu žehná popel a přítomným se jím dělá na čelo znamení kříže. Popel symbolizuje obrácení, máme vstoupit do postní doby vědomě a prožívat ji jako čas vnitřního očišťování
- o velikonoční vigilií žehná kněz vodu ve velké nádobě, po požehnání nás pokropí. Voda nás má očišťovat, aby onen původní a neposkvřený obraz, jaký si o nás vytvořil Bůh, mohl opět zazářit.
- velikonoční požehnání pokrmů nám připomene, že každé jídlo je okoušením Božích darů, jimiž nás Bůh zahrnuje, abychom se těšili ze života.

POŽEHNÁNÍ V NAŠEM KAŽDODENNÍM ŽIVOTĚ

Žehnání u stolu - zakoušet Boha při jídle - společná modlitba před jídlem.

Žehnání domu - z obytného prostoru se stává domov.

Žehnání počasí - slunce a déšť jsou v Božích rukou, vděčnost za stvoření a přírodu kolem nás.

Žehnání polí - má-li pole přinést úrodu, potřebuje Boží požehnání.

Ranní požehnání - požehnaně začít den s chválami a díky.

Večerní požehnání - s požehnáním se ukládat ke spánku, i v noci potřebujeme Boží ochranu, abychom mohli klidně spát a odpočinout si. Dobré sny mohou naplnit naše srdce světlem a ukázat nám cestu kudy dál.

Požehnání na cestu - co nás má doprovázet na cestách: *"Hospodin tě stráží, Hospodin je tvým ochráncem po tvé pravici. Hospodin tě bude strážit od všeho zlého, strážit bude tvou duši"* podle Žalmu 121

Irská požehnání jsou pokladem celé církevní tradice, jsou odrazem keltské křesťanské spirituality. Klášter, mnišská komunita byla součástí obce. To vedlo k neobvyklému propojení hluboké zbožnosti s nejvšednějšími lidskými starostmi. Staré irské požehnání na cestu (podle Brněnské tiskové misie):

Pán ať je před vámi,
aby vám ukazoval správnou cestu.
Pán ať je při vás, aby vás mohl
brát do své náruče a chránit vás.
Pán ať je za vámi, aby vás bránil
před záludností zlých lidí.
Pán ať je pod vámi, aby vás zachycoval,
když padáte a aby vás vysvobodil z pasti.
Pán ať je ve vás, aby vás utěšoval,

když je vám smutno.
Pán ať je kolem vás, aby vás obhajoval,
když na vás útočí.
Pán ať je nad vámi, aby vám žehnal.
Amen

Jana Gottwaldová

dokončení ze str. 2

výhodu, že se může obracet na Pána Boha a prosit o jeho blízkost. Zjišťovala jsem také, jak důležité je v životě společenství. (Na tomto místě podotýkám, že nejsem opuštěný člověk a že mám dobré zázemí v rodině, což je určitě uklidňující.) V těch dnech, kdy se však ocitnete sami, je také dobré vědět, že jste součástí nějakého společenství, že se vám ozývají i přátelé ze sboru, že nám Adélka posílala v neděli povzbuzující SMS, když už bohoslužby musely být jen v minimálním počtu lidí, že mě moje sestry v Kristu upozorňovaly i na jiné bohoslužby, než jsou husitské, protože věřily, že budou povzbuzující i pro jiné lidi. Objevila jsem také TV NOE, televizi dobrých zpráv a najednou s ní přibylo další společenství. Vy, kdo ji neznáte, se možná domýšlíte, že jde o křesťanskou televizi. Sice malou co do počtu zaměstnanců, ale velikou co do počtu hostů. V jejím čele je salesiánský kněz P. Leoš Ryška, velmi schopný a charismatický člověk, který do své široké škály pořadů – duchovních, kulturních, hudebních, cestopisných i dalších, zapojuje velmi vzdělané lidi z církve, nejen katolické, ale i různých jiných. Uvedu jen namátkou Kateřinu Lachmanovou, Tomáše Halíka, Marka Orko Váchu, Ladislava Heryána nebo evangelického duchovního Petra Vaďuru. Neměla bych zapomenout také na papeže Františka, jehož ranní bohoslužby přenášela vatikánská televize v době první vlny téměř do všech křesťanských zemí. Bylo to nesmírně povzbuzující vědět, jaké ohromné společenství se spojilo v modlitbách. Pro křesťany v naší zemi, včetně mne, byla a je NOE velikým obohacením života. Přišla jsem také na to, že covid je sice nakažlivý, ale že stejně tak nakažlivá je živá víra a s ní pokoj, láska, radost, optimismus a mnoho jiného dobra v našich životech. Vřelé díky všem nebojácným lidem dobré vůle.

Pokoj Vám, bratři a sestry

Bohuslava Marková

ANI ZA MÁK

Z nejmenších a komunikačně nejdolehlejších vesnic mého obvodu jsou Blevice. Pobaveně jsem se dočetl v historických pramenech (v nichž se Blevice připomínají již r. 1262), že ani pruské vojsko - "opatřené důkladnými mapami ji v r. 1866 nemohlo nalézt". Já jsem ji o sto dva let později našel zapadlou v dolíku nepoměrně snadněji a dnes ji mám zmapovanou dokonale. Snad neexistuje stavení, které bych nenavštívil; chronické a staré pacienty navštěvuji dokonce dvakrát do měsíce. Zním místní obyvatele i přízviska, která jsou tak typická na venkově k odlišení nositelů stejných příjmení.

Ve známém hostinci "U Primasů" byl zadaptován sál - pamětník proslulých brtníkovských koncertů. U příležitosti jeho znovuotevření obec pořádala slavnostní společenskou zábavu, na kterou mě i s manželkou místní činitelé také pozvali. Nezbytnou součástí těchto zábav bývá i tombola s mnoha věcnými cenami - co kdo daruje, sežene, vyrobí, vypěstuje, upeče. Nezbyvalo mi, než zakoupením losů dát pořadatelům vydělat... K mému nevídanému překvapení jsem však v Blevicích, vůbec poprvé, v loterii něco vyhrál. Podezírám dodnes pořadatele, že to nějak zařídili, aby jejich doktor zažil trochu radosti šťastného výherce. Má věcná cena byla kuriózní - několikakilový pytel máku.

Na stole nám svým objemem překážel, a proto jsme jej postavili vedle na okno. Vyvolávání tažených losů i cen ve mně vyvolalo vzpomínku na podobnou úsměvnou scénu ve Formanově filmu *Hoří, má panenko*, kde ještě navíc byly před slosováním tomboly ceny pokoutně rozkrádány. Zavedl jsem na toto téma řeč s našimi spolustolovníky. Těch se ale film dotkl pro zesměšňování a přehnané ironizování venkovských lidí, zvláště požárníků. Marně jsem hájil smysl, pravdivost, nadsázku i půvab tohoto filmového díla. Zůstal jsem nepochopen stejně jako Forman. Neporozuměli tomu ani za mák.

Večer v docela příjemné pohodě uplynul a my se chystali k odchodu. Bylo už hodně po půlnoci. Jenže všichni nás přemlouvali a zdržovali; až když jsme se opravdu začali loučit, přišel mě důvěrně jeden pacient vysvětlit, proč jsme tak vehementně zdržováni. On nám totiž někdo oknem ukradl vyhraný pytel máku, a družstevní hospodářka šla na sýpky pro nový, abychom nic nepoznali, nesmíme se to dozvědět. Ukrást výhru a ještě svému doktorovi, jaká ostuda! Neznámý zloděj sice odnesl mák, ale do naší filmové diskuse mě vlastně přinesl nejpádnější důkazy. Má druhá výhra na jeden los! Ani filmaři by to lépe nemohli zrežírovat. Ostatně, kdo ví, jestli neznámým zlodějem nebyl nějaký vděčný pacient, který touto historikou ze života chtěl přispět k potvrzení tvé pravdy - domýšlí si cestou domů manželka. Proč se bránit při odhalování zloděje této nádherné iluzi - jako jedinému motivu činu...

Alois Volkman

ŠATNÍK PANNY MARIE

Kdybyste věděli, co všechno jsem už vyhloubal! A přesto hloubám dál. Napadají mě i věci naprosto absurdní, které mně zatím nikdo neobjasnil. Tak například se říká a píše, že Panna Maria se obdělí. Ty pak popíšou, jak ných kvalit podle jejich vypočítání. Všiml jsem si jiný měla v Lurdech, v Medžugorie a jiný říkám, že ten oděv někdo vymyslet sám. Nebo jo? Ta závoj a kolem pás, Lasalettská nu a na prsou Labouré se v bílém šatě, třpytil. Potrochu jinak. Asi vypadá to rozhodování tom či onom Panna Maria navrhol? Že navrhol samo? původ v nějaké i samotné stvoře se snad samy ne- A proč ten bohatý přece není z těch žen, co na sebe, a vyžadovaly dely to jsou - Panna se ni- se to v jejích dobách ve světě oděv je jaksi mimo čas a nepodvymyšlen. Ale kým? Tak takové záhady mi bloudí hlavou.

čas někomu zjeví. Často to bývají zjevení vypadalo, a malíři různé zprávy onu „Krásnou Paní“ jsem si oděvů oné paní. jiný v la Salette, jiný ve Fátimě. A tak si jí musel vždycky Nevytvořil se přece v Lurdech má bílý pasu blankytný má jakousi korunkříž, sv. Kateřině zjevila dokonce který se červeně každé je oděna A já si říkám, jak transcendentní o tom, co si při zjevení vezme na sebe? Kdo to by se to přece jen Vždyť všechno má myšlenky - ostatně ření světa. Ani šaty vymyslí. Tak kdo? šatník? Panna Maria co by nařikaly, že nemají stále nové modely. A moky nezjevila oděna tak, jak nosilo, ani jak se nosí dnes. Její léhá módě. Řekl bych, že je chytře

Jiří Suchý

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovcích pracuje v současnosti v tomto složení:

Helena Zezulková (1954) - předsedkyně

Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj

Helena Valterová (1939)

David Frýdl (1974) – farář

Miloš Měřinský(1967)

Karel Červený (1957)

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 21. 5. 2021

Jednání RS bylo zahájeno písněmi 141 a 145. Rada starších diskutovala situaci se zajištěním služby ve farním úřadě. Nadále trvá vyhledávací řízení na obsazení pracovníka farního úřadu. Aktuální stav hotovosti ke dni 23. 4. 2021: Banka: KB 64.978,93 Kč, MMB 5.304.659,97 Kč Pokladna: 38.746 Kč. Závazky po splatnosti ke dni 21. 5. 2021 nejsou žádné. Půjčka ve výši 1 000 000 Kč + úroky. 2. roční splátka 365 558, 38 Kč splatná do prosince 2021 byla uhrazena v průběhu měsíce května. Zbývá v příštím roce doplatit poslední splátka.

Br. farář seznámil RS s aktuálním stavem grantového projektu Komunitní centrum v Husově sboru, výzva 46, investiční část. Ve veřejném výběrovém řízení se na 1. místě umístila firma Neo Builder, s.r.o. Byla ustanovena hodnotící komise, která potvrdila správnost postupu výběru zhotovitele. Do této komise byli nominováni O. Nováček, J. Kolář a V. Mašková na návrh faráře Frýdla. RS schvaluje tento výběr členů hodnotící komise. Od ukončení výběrového řízení a seznámení jeho účastníků s výsledky běží lhůta 15 dnů na vznesení případných procesních námitek. Teprve poté bude moci být přistoupeno k podpisu smlouvy o dílo.

Br. farář k záměru zažádat o dotaci v rámci programu sociálního bydlení sdělil, že od této myšlenky odstupuje, neboť byly shledány nové podmínky čerpání grantu, které jsou v současné době pro náboženskou obec nesplnitelné (kontinuální činnost s lidmi bez domova po dobu několika předchozích let). Původní záměr kooperovat v této věci se sesterským sborem LECAV, který tuto činnost na půdě našeho sboru mnoho let vyvíjí, se ukazuje jako neprůchodný vzhledem k odlišné právní subjektivitě obou církví.

Br. farář představil členům záměr požádat Pražskou diecézi o půjčku ve výši 7.000 000 Kč na dofinancování projektu Komunitního centra v Husově sboru (obnova vnějšího pláště budovy Husova sboru). Tuto půjčku br. farář navrhuje ve splatnosti 7 let. Nabízíme Pražské diecézi ručení z výnosů hospodaření náboženské obce. V případě potřeby bude Náboženská obec prezentovat svoji žádost na zasedání Diecézní rady, případně Diecézního shromáždění, které se koná 5. 6. 2021 v Husově sboru na Vinohradech.

Ze závěrů rady starších vybral David Frýdl.

Úplné znění všech projednaných bodů je k dispozici v kanceláři farního úřadu.

Vršovický Hlasatel – časopis Náboženské obce Církve čs. husitské v Praze Vršovcích. Vydává Husův sbor Praha 10 - Vršovice. Vedoucí redaktor David Frýdl. Příspěvky zasílejte poštou na adresu Husova sboru, Moskevská 34, Praha 10, 101 00 nebo elektronicky: info@husuvsbor.cz. Neprodejné – pro vnitřní potřebu církve. Vychází jednou měsíčně. K dostání na Farním úřadě. Cena dobrovolná, náklady na jeden výtisk 7 Kč.